

Eiga ikki eitt oyra

- Hvørt kvöld er mín bøn, at eg skal fáa okkurt arbeiðstilboð, sigur ein ólukkulig mamma í Sandoynni

RANDI JACOBSEN

Nú eru fyra ár síðan, at flakavirkini í Sandoynni vórðu stongd, og fleiri av teimum, sum arbeiddu á hesum virkjum, eru fyri langari tíð síðan döttin út úr Arbeiðsloysisskipanini.

- Tað stendur so illa til hjá fleiri okkara, at vit eiga ikki eina einastu krónu og vita heldur ikki, nær vit fáa nakað, sigur hon.

Fær maðurin meira enn tús, fer bankin avstað við øllum, eru tey aftur í gjøgnum til bankan.

Tær eru fleiri í somu støðu, giftar við sjómanni, hava fleiri børn og búgva í nýggjum húsum.

- Maðurin er sjómaður, tað er ymist, hvat teir fiska, og nær teir fáa hýruna. Tá pengarnir so koma, verða teir brandskattaðir, soleiðis at einki er eftir, tí vit bygdu í sínari tíð uppá, at vit skuldu hava tvær inntøkur, sigur henda konan.

Almannahjálpi kunnu tey ikki fáa, tí maðurin fær so frægt sum sjómaður.

-Høvdu vit ikki verið gift, kundi eg fingið einar 3.000 krónur. Tað er óráttvíst.

virkinu lótu upp aftur. Ein part av árinum, um ikki annað, sum okkum varð lovað. Men verður tað ikki, má okkurt annað gerast. Í Danmark veit eg, at langtíðararbeiðsleys av og á fáa arbeiðstilboð, og tað kundi eisini verið givið okkum. Eg kundi hugsað mær, at vit arbeiðsleysu mammur í Sandoynni t.d. fingi tilboðið at vaka almennu stovnararnar í Havn upp og niður í ár. Bara tær krónurnar høvdu komið væl við hjá okkum.

Fer gjarna til Havnar
Onkrum konum í Sandoynni hevur eydnast at fáa arbeiði í Havn, men ikki hesari.

- Tað verður altíð spurt, um eg eigi børn. Eg játti sjálvandi, og so hoyri eg einki aftur.

Hon sigur seg annars vera til reiðar at fara til Havnar at arbeiða.

- Tað er so súrt hjá okkum í Sandoynni at hoyra útvarpið tosa við fólk kring landið, og øll siga, hussu nógv tey hava at gera. Vit hava einki arbeiði, tí her er einki at fáa.

at tey ikki hava ráð at fara til Havnar t.d. til kanningar. Tað er eisini heilt nógv familjur, sum ikki hava meira enn ein 100 krónuseðil at liva fyri eitt heilt vikuskiftið, og ofta fáa børnini bara putusukur upp á breyðið, sum tey hava við í skúla. Í fleiri ár havi eg ikki keypt skógvar til børnini uttan at iðra meg og havi verið noydd til at biðja bankan um loyvi at yvirtrekkja kontoina fyri at kunna keypa nakað.

Tað er luksus

- Og so søgdu tey í viðmerkingunum til kanningina um livikorini, at familjur ikki høvdu ráð til fótbóltsstýklar. Tað er luksus í okkara verð.

- Nú kundi eg hugsað mær, at landsstýrið og aðrir politikarar komu suður og sóu, hvussu illa her stendur til, tí teir vita neyvan, at stóðan her er nógv verri enn nakra aðrastaðni í landinum.

- Eg eri so kedd av øllum, og hvørt kvöld er mín kvöldarbøn, at eg skal fáa okkurt arbeiðstilboð. Bara okkurt, sigur henda mamm.

Ikki ráð til nakað

- Fleiri her eru so illa fyri,

Alt hjálpir

- Tað besta hevði verið, um

Vitjaðu Sosialin. Hósdeginn hevði Sosialurin vitjan av sjey børnum, sum ganga í barnagarðinum Vipan í Havn. Tey sjey børnini vóru Birita, Eilíf, Lilja, Hans Bjarni, Kenneth, Sjørður og Birita. (Mynd: Jens Kr. Vang)

